

Redacția Administrației
Tipografia:
BRAȘOVU, piața mare Nr. 22
Scrisori nefrancoate nu se pri-
mesec. Manuscrise nu se re-
trimite!

Biroul de anunțuri:
Brașov, piața mare Nr. 22

Inserate mai primesc în Viena
Bodoif, Masas Hassenstein & Volger
(Hito Masas), Henric Scholch, Alois
Barndt, M. Dukes, A. Oppel, J. Don-
msberg; în Budapesta: A. V. Gold-
berger Anton Masas Eckstein Bernat;
în Frankfurt: G. L. Daxer; în Ham-
burg: A. Steiner.

Prețul inserțiilor: o seriă
garzonă pe o colônă 5 cr.
și 80 cr. înmbră pentru o pu-
blicare. Publicări mai dese
după tarifi și învoială.
Reclama pe pagina III-a o
serec 10 cr. v. a. s. 80 bani.

GAZETA TRANSILVANIEI

ANULU LIV.

„Gazeta” este în ră-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șesē luni
6 fl., Pe trei luni 3 fl.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franco, pe șesē
luni 20 franco, pe trei luni
10 franco.
Se primumără la tôte oficele
postale din într și din afară
și la dd. colectori.
Abonamentul pentru Brașov:
la administrație, piațamare
Nr. 22, etagiul I.: pe un an
10 fl., pe șesē luni 5 fl., pe tre
luni 2 fl. 50 cr. Cu dusul în
casă: Pe un an 12 fl., pe
șesē luni 6 fl., pe trei luni 3 fl.
Ună exemplară 5 cr. v. a. s. 80
bani.
Atâtă abonamentele cât și
inserțiile sunt a se plăti
înainte.

Nr. 116.

Brașov, Vineri 24 Maiu (5 Iunie).

1891

Brașov, 23 Maiu v.

Multe s'au scris și s'au ținut
despre atitudine, ce va lua gu-
vernul Taaffe în fața complicatei
situației parlamentare, care i în-
greunează atât de mult formarea
unei majorități, cu care se potă
guverna mai departe în liniște.

Unii erau de credință, cumcă
cabinetul Taaffe se va simți ne-
voit să se rădima totu pe parti-
dele și fracțiunile, din cari a fost
compusă mai înainte majoritatea
parlamentară. Alții susțineau, că
contele Taaffe a pută guverna
și numai formându'și majoritate
din casă în casă, după trebuință,
din sinul diteritelor partide și
fracțiuni. Germanii, în fine, și toți
cei ce sunt închinăți spre poli-
tica centralistă sperau, că guver-
nul Taaffe va căuta un rădīm
în Germani și Poloni, formându-și
cu ajutorul lor majoritatea de
care are lipsă.

Până mai erī, alaltă-erī nu se
scia, ce hotărīre definitivă va lua
contele Taaffe; ceea ce se vedea
era tactica lui de-a nu se pronunța
nicī pentru o parte, nicī pentru
alta. Înainte cu câteva zile însē,
fiind constrīns a lua poziția față
cu programa desfășurată de Cehii
tineri în comisiunea bugetară, con-
tele Taaffe a făcut o declarație,
care este multă comentată în
presa din Austria și care ni-lu
arată ca pe un hotărīt contrar
al aspirațiilor cehice pentru
restituirea dreptului public boem
și pentru perfecta egală îndreptă-
țire a limbei cehice, fiind admisă
și ca limbă oficială internă.

Deputatului ceh tineru Herold,
care a accentuat în comisiunea
bugetară aceste postulate, cerēnd
o reviziune a constituției în sens
federalistic, contele Taaffe i a rēs-
puns, precum scim, că problema
guvernului este nu de a face re-
forme, ci de a întări temelile con-

stituției existente și a face, ca
ea să fiă recunoscută de toți. Er
în ce privește dorința Cehilor tineri,
de-a se delătura punctațiunile
pactului ceho-germanu dela
Viena, pentru-că nu corēspond
postulatelor naționale cehice, con-
tele Taaffe a declarat categoric,
că guvernul ține cu tăria la acele
punctațiuni și că-și va da totă si-
lința, de a face posibilă realizarea
deplină a pactului ceho-germanu.
În fine s'a pronunțat categoric
contele Taaffe pentru susținerea
limbei germane ca limbă oficială
în administrația statului, pro-
mițēnd de altă parte, că va face
cele mai mari concesii în privința
limbei materne părților private.

Prin această declarație a d-lui
Taaffe, care a putut să satisfacă
numai pe Germani, s'a dat lucrur-
lor o întorsătură, care nu pōte
fi nicīdecum favorabilă păcii dintre
popōrele Austriei. Diarele de frunte
cehice vedu în această întorsătură
începerea unei nouē ere de luptă,
în care Cehii voru fi siliți a com-
bate pe viētă și pe mōrte politica
guvernului. Aceste toī declară susu
și tare, că națiunea cehică nu va
suferi limba oficială germană și va
pretinde restabilirea dreptului pu-
blic al Boemiei și deplină egală
îndreptățire.

După multe experimente ne-
fructifere, erăși au ajuns lucrurile
în Austria acolo, de unde au por-
nit. Germanii și Polonii voru
forma din nou partida dela putere,
er Cehii fiind mai puțin dispuși
ca orī și când de a renunța la
postulatele lor, se voru vedē con-
strīnși a face erăși rezistență pasivă.

Când Germanii, când Cehii în
pasivitate. Asta merge totu așa
și va merge și de aci încolo spre
a da nouē doveți, că din ce în
ce împăcarea naționalităților în
astă monarchie este mai grea, ba
chiar cu neputință.

CRONICA POLITICĂ.

— 23 Maiu (4 Iunie).

— În cercurile politice s'a vorbit
în timpul din urmă despre o reînnoire
a triplei alianțe, fiind-că terminul,
până la care s'a încheiată această
alianță, e aproape se espire. Cu
privire la negociațiunile, ce
se urmēză actualu între Italia,
Germania și Austro-Ungaria,
diarul „Post” dīce, că e positiv
informat cumcă Rudini a și
iscălit prelungirea triplei alianțe,
așa că în privința acēsta nu mai
e nevoie de nicī o negociațiune
nouă între cele trei state cari
constituesc tripla alianță.

— Partida națională germană a
ținut în Berlin o adunare, la care
au luat parte cam la 400 de persōne,
între cari și reprezentanți din
Germania sudică. Adunarea luă
o resoluțiune în sensul, că
partida se-și păstreze independen-
ța ei și se propage și mai
departe ideile liberale. Adunarea
apoi a trimis o telegramă
principelui Bismarck.

Dintre monarchii din Europa,
cărora li-a trimis papa enciclica
sa asupra cestiunei sociale,
împăratul Wilhelm a fost cel
dintăi, care a trimis papei o
telegramă de mulțămire. În
acēsta își exprimă împăratul,
după cum scrie „Figaro” din
Paris, satisfacțiunea sa, că
biserica catolică a apucat un
drum așa de umanitar și că va
sprigini pe aceia, cari vor
lucra pentru rezolvarea
acestei cestiuni importante.

— Bonapartiștii pregătesc o
seriă de manifestațiuni. Ei
voiesc cu orī ce preț să vorbēsc
lumea despre ei. În chipul
acesta, speră ei, să urce acțiile
partidului lor. În 31 Maiu a
fost un mare banchet, sub
președința d-lui Olivier Merson,
la care au luat parte cei
mai distinși bărbați politici ai
parlamentului de sub imperiu
și alți foști dignitari. Pentru
astăzi Joi, au fost convocati
partisanii lui Jolibris la un
consiliu. Principele Victor, în
curēndu va face declarațiuni
personale într'o epistolă.

— Presa rusescă de tôte nuanțele

interpretēză visita ce Țarul a
făcut o de curēndu esoposițiunei
francese din Mosca în sensul
unui eveniment politicu
important. Succesul întreprinde-
rei dīcōt, e deci asigurat și fără
îndoielă, că și scopul politicu în
scurtu timpu se va ajunge. Unele
toī esplică împrejurarerea, că
Țarul și Țarina a cercetat
esoposițiunea din Mosca înainte
cele din Asia centrală ca o
simpatie vedită a casei domnitoare
față de Francesi, și acēstă
dovadă de simpatie a făcutu
asupra esoposițiilor francesi
cea mai plăcută impresiune.

— Din Mosca se telegrafiază
cu data de 2 Iunie, că poliția
are de gând să espulseze
12.500 de Evrei. 7.500 a
espulsat deja. Acēstă dispozițiune
se atribue Marelui principe
Sergiu, care cere a se rezolv
cestiunea evreescă înainte
de ce ar ocupa poziția de
guvernōru în Mosca.

— Diarul „Kreuzzeitung”
scrie cu privire la strămutarea
reședinței Țarului la Mosca:
Acesta ar fi un pas de mare
însemnătate; părintele
acestei idei e însuși Țarul;
ministrul Pobedonosev,
de sine se înțelege, că l'a
sprijinit. A venit vorba și
despre strămutarea reședinței
„pe un an” la Mosca. Atunci
autoritățile centrale ale
imperului și misiunile
străine vor rămān în
Petersburg, care va aduce
cu sine multe neajunsuri.
Va fi posibil, ca orașul
Petersburg să se decapitalizeze.
— „Kreuzzeitung”,
anunță mai departe, că
flota francesă pentru
fostul Kronstadt va
consta din 12 corăbii de
rēsboiu.

„Cestiunea română.”

(Urmare.)

În starea acēsta, în care în
Ungaria erau numai stăpāni și
heloți, ar fi și astăzi țera,
fără ca opiniunea publică a
Europei să se fi împotrivit,
decă șovinismul și grandomania
maghiară nu ar fi iscodit un
plan, a cărui brutalitate a
pus virfu la tôte. Pentru ca
să realizeze mai iute și mai
cu efect ca până acum
visul statului naționalu
maghiaru,

FOILETONULU „GAZ. TRANS.”

Despre Mirabeau.

Din studiul lui Victor Hugo.

(Urmare.)

Dece ani mai târziu, la 1791,
în 1 Aprilie, o mulțime ne-
numărată se afla în jurul
unei case de pe șosea d'Antin.
Acēstă mulțime era sumbră,
tăcută, consternată, adēnc
întristată. În acea casă
se afla un om în agonia morții.

Intrēgă acēstă mulțime
inunda strada, curtea, scara,
anticamera. Mai mulți
din ei se aflau aci de trei
zile. Vorbiau încet, se
părea, că li-e tēmă să
respire, întrebau cu
înprījire pe cei ce se
duceau și veneau. Acēstă
mulțime era pentru
acel om, ca o mamă pentru
copilul său. Medicii nu
mai aveau nicī o speranță.
Din timp în timp se
înpărțiau printre
mulțime nise buletine,
spre care se întindeau
mii de mână și se
auziau femei suspinānd.
Un june esasperat de
durere se oferă cu voce
tare a-și deschide o
arterie, pentru de a i-se
infusa din sângele său
bogatu și curat în
vinele sērăcite de sânge
ale murindului. Toți,
chiar cei mai puțin
inteligenti, se părea,
că sunt apasați de
ideea, că cel

ce avea să mōră nu era
numai un singur om, ci
pōte un popor întreg.
— În tōtă cetatea
ōmenii nu-și puneau,
decât o singură
întrebare.

Acest om espiră.

Câteva minute după ce
medicul, care sta la
căpătēiul patului, a
ținut: *Elu e mort!* președintele
adunării naționale se
ridică de pe fotoliul său
și dīce: *Elu e mort!* —
atāt de iute străbătuse
acēstă strigare fatală
totu Parisul. Unul
din oratorii de frunte
ai adunării D-lu Barrero
de Vieuzac, se ridică
plângēnd și cu o voce,
din care scāpase mai
multe suspine, decāt
cuvinte, dīce: „Ceri
ca adunarea să depună
în procesul verbalu
din acēstă zi funebră
espresiunea regretelor
sale față cu perderea
acestui mare barbat și
ca în numele patriei
să se facă invitare
tuturor membrilor
adunării, ca să asiste
la funerarele lui.

Un preot, membru al
dreptei, esclamă: „Erī
în mijlocul suferințelor,
el lāsă să cheme pe
d-lu episcopu din
Autun și predāndu-i
o lucrare, pe care
o terminase, despre
sucesiune, i-a cerut,
ca o ultimă probă
de amicitie, să o
cētesc în adunare.
Acēsta e o datorință

sfântă. D-lu episcopu
din Autun va avē să
implinesc aci funcțiunea
de executor testamētaru
al marelui barbat pe
care-lu deplāngem toți.”

Tronchet, președintele,
propuse să se trimită
o deputațiune la
funerale. Adunarea
rēsponse: *Ne vom
duce cu toți!*

Secțiunea de Paris
ceru, ca elu să fi
îngropat „pe câmpul
federaliunei, sub
altarul patriei.”

Directorul departamentului
propuse, ca să i-se
dea ca loc de înmormēntare
„noua biserică a S.
Genoveve, și să se
decreteze, că acēst
edificiu va fi de
acīnainte destinat
a primi rēmășițele
ōmenilor mari.”

La acēst obiect D-lu
Pastoret, procurorulu
generalu și sindiculu
al comunei dīce:
„Lacrimile ce curg
pentru perderea
unui om mare,
nu trebuie să
fi lacrimi sterile.
Mai multe
popōre antice
își păstrau pe
preții și pe eroii
lor în monumente
separate. Acēst
felu de cult, pe
care ele ilu
faceau pietății
și curagiului,
s'lu dām
astăzi iubirei
de fericire și
iubirei libertății
ōmenilor. Fia,
ca templulu
religiunei să
devină templulu
patriei, ca
mormēntulu
unui

om mare să devin
altarul libertății!”
Adunarea aplaudă.

Barnav strigă: „În
fapt elu a meritat
onorurile, pe care
națiunea e datoră
a le decerne
ōmenilor celor mari,
cari i-au servit bine!”

Robespierre, adēnc
invidia, se ridică și
el și dīce: „Acēst
momentu, în care
se aud din tôte
părțile regretale,
ce escită
perderea acestui
barbat ilustru,
care în epocile
cele mai critice
a arătat
atāta curagiu
contra despotismului,
nu e în stare
a pută face
oposiția
contra
aceleora, ce
i-s-au decernat
ca semn de
onore. Sprijinesc
propunerea
cu tōtă
puterea
mea, ori
mai bine
ținut
cu tōtă
sensibilitatea
mea.”

În ziua
acēsta nu
mai
era
nicī
drēptă,
nicī
stāngă
în
adunarea
națională,
care
aduse
în
unanimitate
următorulu
decret:

„Noul
edificiu
al St.
Genoveve
va fi
destinat
a reuni
rēmășițele
ōmenilor
mari.”

„Pe
frontispiciu
se vor
grava
cuvintele
acestea:

OAMENILORU MARI

PATRIA RECUNOSCETOARE.

„Numai
singuru
corpulu
legislativ

care numai intru atâta pôte să aibă o îndreptăţire istorică şi politică, intru câtă se tracteză într'adevăr despre teritoriul unde se află populaţiune maghiară, începură naţionalişti maghiari să inscenaze o sălbatică agitaţiune pentru o lege în urma căreia în toate comunele din ţară să se înfiinţeze aşa numite grădini de copii, cu „limba statului“ maghiară pentru toţi copiii dela 3 ani în sus, şi acesta nu cu cercetare facultativă ci obligatorie, ba chiar şi cu constrângere. Cu drept cuvânt exclamă faţă de acest proiect de lege „Memorialul studenţilor universitari din România“: „Măsura aceasta ne mai audită e fără îndoială cea mai îndrăsnită, care vre-odată se se fi pus în serviciul des-naţionalisării unui popor!“

Cumcă măsura această în prima linie e îndreptată în contra Românilor din ţară şi în contra Sasilor ardeleni, despre aceasta nu mai încapem o îndoială. Din cauza aceasta s'a născut în Transilvania o puternică mişcare, pentru ca să apere de atacurile crâncene aceia, ce maghiarismul li-a mai lăsat popoarelor asuprite: familia! Încă în toamna anului trecut s'a convocat conferinţa naţională română în Sibiu. Aici s'au adunat 136 delegaţi, cari au reprezentat 69 cercuri electorale, adică populaţiunea română într'întreg, care nu e reprezentată în dietă, şi insufleţită de conştiinţă naţională şi de curagiu, au luat o serie de rezoluţiuni cu tendinţă, să apere şi mai departe până la extremă existenţa Românilor din Ungaria prin toate mijloacele legale... Pentru prima dată, de când există mişcarea naţională românească în monarchia austro-ungară, a declarat conducătorii acestei conferinţe, că cele 3 milioane de Români de sub coróna Sf. Stefan s'au privit ca membri ai „marei familii româneşti“, şi că şi ei se simtă ohiamaţi să conlucre la dezvoltarea culturală şi materială a întregului românism. Problema principală a tuturor patriotilor români constă în aceea, ca să ţină departe naţiunea loră dela ori ce amestecare, atât cu maghiarismul, cât şi cu slavismul. Nisuiind ei spre ţinta această, nu sunt de loc separatişti şi nu speră la nici un ajutor extrem, nici din parte rusă. Ei însiş voesc să rămână un membru folositor al monarchiei austro-ungare...

Conferinţa delegaţilor Români, ce e drept, n'a fost luată în consideraţiune de către puterile domnitore din monarchia habsburgică, dăr a pătruns în cercurile mai largi. Când ajunse în dieta din Pesta proiectul de lege amintit pentru înfiinţarea asilurilor de copii obligatore în Ungaria, Români din

Ungaria şi Ardealul au ţinut în Ianuarie, Februarie şi Martie o serie de adunări electorale, a căror decurs e un atestat eloquent despre puterea, creşterea şi curagiul mişcării naţionale române...

Dăr curentul naţional al poporului românesc nu s'a oprit aici. E lucru firesc, că confrăţii din regatul României ai Românilor din Ungaria se interesază de conaţionalii loră prigoniţi şi mulţi reprezentanţi ai inteligenţei române din Ardeal, Ungaria şi Bucovina din cauza siguranţei loră personale, au fost siliţi să mērgă în regat şi să trăiescă acolo ca emigranţi. Lozinca despre „uniunea naţională a Românilor“ de mult s'a pronunţat, publicul şi presa din regat au luat-o asupra-şi, tinerimea română s'a înflăcărat de entuziasm naţional, şi deşi guvernul regatului României nu au favorizat-o direct, totuşi situaţiunea Românilor din Ungaria a fost obiect de desbatere în parlamentul din Bucuresc şi a devenit o grijă serioasă şi importantă a bărbatilor politici din România. În Bucuresc s'a înfiinţat „Liga pentru unitatea culturală a Românilor“, cu statute speciale...

„Că o mişcare ca această nu însemneză numai o mişcare de protestare politică şi cetăţenescă de stat, în contra tendinţelor naţionalistice şi despotice ale Maghiarilor, zace afară de ori-ce îndoială. Cestiunea română, după cum am amintit, îşi are cauza ei istorică de nascere, care e adeno întemeiată în procesul de metamorfosă al secolului al 19-lea într'al 20-lea şi în expresiunea din ce în ce mai elementară a principiului de naţionalitate, o putere importantă şi factică în procesul acesta de metamorfosă.

După convingerea noastră, dorinţa istorică a timpului nostru este, că grupurile înrudite de popore, cari au fost despărţite de confrăţii lor, caută cu o putere irresistibilă să se unescă într'o legătură naţională nedespărţită cu acestea şi că în statele naţionale e o dorinţă puternică pentru câştigarea părţilor, unde se află confrăţi de-ai lor. Ivirea cestiunei române ne dă o dovadă viuă şi ne validă teoria noastră, că o linişte politică relativă în Europa numai atunci va fi, când cestiunea naţională va fi rezolvată pe deplin, adică, până când nu se va delătura neînţelegerile, ce există încă între formaţiunile de state şi despărţirea, ce este între grupurile de popore naţionale, cari odinioară au fost unite împreună. Numai atunci, — tăcând cu totul asupra pretensiunilor cestiunei naţionale din alte puncte ale continentului nostru, — dăcă în pe-

ninsula balcanică şi în sudostul Europei, socotită fiind aici şi Austro-Ungaria, formaţiunile actuale în parte nenaturale se vor desface prin state naţionale, la cari posesiunea naţională unită hotărăşce frontiera, la cari ar putea să rămână chiar tradiţiunea, că două seu mai multe state să fi unite sub un sceptru cu autonomia administraţiunei şi a legislaţiunei. — numai atunci nu va mai fi cestiunea orientală în Europa. După părerea noastră, şi cestiunea română va fi numai atunci rezolvată, dăcă Ardealul, Bucovina şi Basarabia sudică, unită cu regatul României, va forma statul naţional român al viitorului....

(Va urma.)

SCRILE ŢILEI.

— 23 Mai (4 Iunie).

Circulaţiunea pe linia ferată Braşov-Zermeş se va deschide Sămbătă în 6 Iunie s. n. Taxele de călătorie pe această linie, se dăce, că nu vor fi mari.

Versat. În comuna Bodu din comitatul Braşovului a început să ia în zilele din urmă mari dimensiuni versatul între copii. Casuri de morţe până acum nu s'au ivit.

Telegrama regelui României către studenţii sërbi. Cu ocaziunea înfrăşirii dela Turnu-Severin regele Carol a primit o telegramă dela studenţii sërbi, în care aceştia mulţumiră regelui pentru osebita ospitalitate, ce o află pe pământul regatului seu. La această telegramă, Regele a răspuns studenţilor sërbi prin următoarea telegramă, pe care o reproducem după „Branik“:

Castelul Peleş, în Sinaia.

Am primit cu mare mulţumire salutările trimise Mie prin reprezentanţii universităţii noastre şi ai celei din Belgrad, întelniţi la Severin pentru prăsnuirea frăţietăţii. Şi eu din partea Mea trimit cele mai căldurose salutări tinerimei ambelor universităţi, carea e şi chemată a fi temelul adevăratului progres şi centrul culturai în ambele state.

Carol.

Distincţiune. Medicul de regiment Dr. Ioan Popu, din regimentul 31 de infanterie a fost decorat de Majestatea Sa monarhul cu crucea de aur pentru merite.

Mulţămă publică. Comitetul parochial dela biserica română gr. or. din Bodu exprimă pe această cale sinceră mulţămă d-lui *Giorgiu Ciopald* din Turcheşu, care atât în anul acesta, cât şi în alţi ani de mai înainte avu bunătate a dărui cu ocaziunea Sf. Paşci pen-

tru biserica din Bodu câte 10 fl. în fiecare an, înfrumşându-o totdeauna cu luminările de lipsă.

O şopărlă în stomach. Din Şopron i-se scrie diarului „P. Lloyd“: Acum dăr curându o şeranco s'a dus cu copila ei în câmp, pentru ca să lucreze. Mama îşi puse copila pe iarba şi acesta curându şi adormi. De-odată se deşteptă copila în strigate de durere şi vomându neinterupt. Copila fu dată în îngrijirea medicului, care nu putu însă să constate diagnosa. Acum câteva zile copila vomă o şopărlă cam de 4 policari. Trebuie, că această şopărlă a intrat pe gura copilei, când aceasta dormea. Copila acum merge spre bine.

Anticităţi. Din Sighetul-Marmaţiei se scrie, că un locutor din comitatul Maramureşului, săpându afară la câmp, a dat de 12 bucăţi de verigi de bronz şi de aur. Verigile sunt din evul vechiu după cum s'a constatat şi astfel pot fi de o valoare istorică netăgăduită. Rămăşişele istorice li-a trimis solgăbirul din Hustu fişpanului Comitatului pentru a-le pune la dispoziţiunea locului competent spre examinare.

Furtul din Dolove preocupă mereu autorităşile poliţienesci. Acuma e pozitiv, că furtul ruşinos e opera unei tovarăşii pécatoşe a unor fur din mai multe comune. Cercetările scrupuloşe au dat de urma făptuitorilor şi firu de firu se adună datele trebuincioşe, se descoperă pécatoşii şi în scurt timp probabil se va descoperi întreaga bandă. Pe un furt l'a prins gendarmeria în satul Zichifalva din com. Torontalului, care voindu să scape cu fuga fu rănit la cap de glenţul gendarmului, şi astfel s'a predat.

Mucore. Din Cluşiu se scrie: Intre caii de artilerie s'a ivit mucorea; această bolă ia din ce în ce un caracter mai periculos. Doi soldaţi dela artilerie, cari au fost ocupaţi cu caii atinşi de mucore, arată simptomele acestei bole.

Oprirea purtării de barbă antireglementare. Diarul „Neue Fr. Presse“ publică o schiţă din porunca comandai pieşii din Viena: „Conform prescripţiunilor de ajustare, nu este permis militarilor ca să şi radă mustăşile, şi este permis ca să porţe seu barbă plină, seu favorite. Ori-ce altfel de barbă, după cum porţă acum civilii, adică barbă franţuzescă, e strict oprită.“

va pută decide, căroră omeni va fi a se decerne această onore.

„Honore Riquetti Mirabeau e judecată demnă a primi această onore.“

Acel om, care murise era Honore de Mirabeau. *Marele Barbatu* dela 1791, omul *abotat* dela 1891.

În ziua următoare, la înmormântare, poporul făcu un cortegiu mai lung de un mil, din care lipsia tatăl seu, mort, precum se cuvenia unui bătrân gentilom de pănura sa, în 13 Iulie 1789, în ajunul căderii Bastiei.

Nu fără intenţiune am apropiat aceste două date, 1781 şi 1791, memoria şi istoria, Mirabeau de mai înainte şi Mirabeau mai în urmă, Mirabeau judecat de familia sa, Mirabeau judecat de către popor. În acest contrast se află o sursă nesecată de meditare. Cum în 10 ani, acest demon al unei familii a putut ajunge deul unei naţiuni? Profundă cestiune.

II.

Cu toate acestea n'avem a crede, că din momentul, când acest om eşi din familia sa pentru ca să apară înaintea poporului, a fost dintr'odată şi prin aclamare receptat de *deu*. Lucrurile nu se petrecu nici-odată aşa de sine. Când *geniul se înaltă*, *invidia se ridică*.

Tocmai din contră, până aproape de morţea sa, nici-odată un om n'a fost urit mai complet şi mai constant în toate privinşele, ca Mirabeau.

Când ajunse ca deputat din Aix în statele generale, el nu escita gelosia nimăui. Obscur şi rău defaimat, cei cu bun renume nu se simşiau neliniştiţi; urit la faţă şi rău făcut, domni ce feşele frumoşe îl compătimitau. Nobleţa lui dispărea sub vestimentul seu negru, fisionomia sub urmele variolei. Cine se se fi şi cugetat a fi gelos de acest soiu de aventurier, prins de justişiă, diform de corp şi de faţă, de altcum ruinat, pe cari bunii alegători din Aix îl aleseseră deputat pentru statele generale într'un moment de ferebere şi fără îndoială din neatenţiune şi fără să scie pentru ce? Acest om în faptă, nu număra nimic. Cel dinteu venit era frumos, bogat şi considerabil faţă de el. El nu întunea nici o vanitate, el nu gena cotele nici unei pretensiuni. Era o cifră ore-care, cu care ambişunile ce se gelosiau d'abia contau în calculările lor.

Intr'aceia încetul cu încetul sosind crepusculul de apus pentru toate lucrurile învechite, se făcu destul um-

bră în jurul monarchiei, pentru ca strălucirea sumbră, propriă omenilor revoluţionari, să devină vizibilă ochilor. Mirabeau începă a radia.

Invidia se apropiă la această radiare cum se apropiă toate paserile nopţii de ori-ce lumină. Dela data acestui moment invidia se prinse de Mirabeau şi nu-l mai părăsi de loc. Mai înteu de toate un lucru, ce pare straniu şi totuş nu e, aceea, ce i-s'a contestat până la ultima lui răsuflare, ce i-s'a negat neîncetat în faţă, fără a-l cruşa de altcum de alte injurii, a fost tocmai ceea ce e adevărată corónă a acestui om la posteritate: *geniul seu oratoric*. O apucătură pe care invidia o întrebunţeză de altcum totdeauna, e aceea, că ea aruncă cu petri în faşada cea mai frumoasă a unui edificiu. Şi în ce priveşce pe Mirabeau, trebuie să o mărturisim, invidia era nesecat în rezonamente bune. *Probitas*, oratorul trebuie să fi ireproşabil, D-lui de Mirabeau i-se potu imputa foarte multe, *praestantia*, oratorul trebuie să fi bărbat frumos, D-lui de Mirabeau e urit, *vox amaena*, oratorul trebuie să aibă un organ plăcut, d-lui de Mirabeau are o voce dură, *sécă*, sbierătoare, tunând mereu şi

nevorbind nici-odată; *subrisus audientium*, oratorul trebuie să fi bine venit auditorului seu, d-lui de Mirabeau era urgit de adunare, ş. a. m. şi o mulţime de omeni prea mulţămii cu sine însiş conchideau: *D-lui de Mirabeau nu e orator*.

Însă departe de a adeveri această, toate aceste rezonamente nu probau decât un singur lucru, anume că bărbat ca Mirabeau nu sunt prevăduţi de către Ciceron.

Fără îndoială, el nu era orator în maniera, la care se aşteptau aceia; el era orator după sine, după natura sa, după organizaţiunea sa, după sufletul seu, după viaşa sa. El era orator pentru-că era urgit, precum Cicerone pentru-că era iubit. El era orator pentru-că era urit la faţă, precum Hortensiu pentru-că era frumos. El era orator pentru-că suferise, pentru-că greşise, pentru-că încă foarte tiner şi în etatea, în care înfloresc toate transporturile inimii a fost răspins, luat în bătaia de joc, umilit, despreţuit, difamat, alungat, spoliat, închis, esilat, condamnat, pentru-că asemenea poporului dela 1789, al cărui simbol mai complet era el, a fost ţinut în

Din dieta ungară.

Desbaterile asupra proiectului de lege pentru introducerea administrației de stat

În ședința dela 1 Iunie a ținută prima vorbire d-lui *Ludovic Mocsary*. Vorbirea acestuia, care a durat două ore întregi, a fost ascultată cu mare atenție. Elu combătut proiectul din toate punctele de vedere, pledând cu totă puterea cuvântului pentru menținerea autonomiei comitatelor, care singură poate fi în interesul statului.

Ou deosebire a fost interesantă partea aceea din vorbirea d-lui *Mocsary*, în care combătut proiectul din punctul de vedere al naționalităților.

Vorbind din punctul de vedere al naționalităților, care aste argumentul principal, pe care și basază *Szapary* proiectul său, a fost de rândul acesta și d-lui *Mocsary* mai norocos ca altădată, căci în loc de a fi cărăit și huiduit de dieta întregă, după cum o pășise mai totdeauna, de astădată fu ascultat cu viu interes, ba din partea stângei extreme fu întrerupt prin dese aprobări, ér la urmă fu viu aplaudat.

Din vorbirea acesta a d-lui *Mocsary* în care combătut proiectul din punctul de vedere al naționalităților reproducem următoarele părți:

„D-lui ministru-șef de departe a făcut cu privire la chestiunile de naționalitate nise declarațiuni importante și interesante. A aflat de lipsă a asigura naționalitățile, că n'au motiv a se teme de administrația de stat. „Acesta — și se — „nu este identică cu voința de a asigura elementului maghiar o influență peste măsură mare“. Nu știu, ce vor răspunde la asta aceia, cari tocmă lucrul acesta îl doresc în prima linie, dér pe cât știu eu, ministrul-șef de departe nu cred că s'au avut lipsă de a da naționalităților o astfel de asigurare.

Eu așa știu, că naționalitățile nu numai că nu condamnă administrația de stat, ci din contră, o primesc cu bucurie. (Așa este! în stânga extremă). Acesta este un fapt, on. dietă, din care putem face nise concluzii foarte însemnate, pentru-că nu este de a se socoti așa, că ar fi cu atât mai bine, decât și naționalitățile întâmpină cu bucurie administrația de stat, căci cine nu ar dori, ca administrația să se promoveze în bună înțelegere cu ele. Adevărul este însă, că decât naționalitățile nu se tem de administrația de stat, acesta este dovada cea mai eclatantă, că administrația de stat nu va servi nici în interesul maghiarilor, nici pentru împedarea agitației de naționalitate. Dacă însă prin administrația de stat nu se poate ajunge scopul de a propaga ma-

ghiarisarea și de-a înfrâna agitația de naționalitate, nu se vor afla ore forte mulți, cari vor întreba: de ce treabă este așa-déră întregă administrația de stat?

Naționalitățile judecă lucrul acesta cu totă obiectivitatea (Mișcare în dreapta), ele întrebă: ore ce réu ni-ar pute face nouă administrația de stat, pe care se nu ni-lu fi făcut comitatele autonome din totă inima lor? Maghiarisarea predomină fără excepție în fă-care comitat și împrejurarea acesta ea o exploatează în deplină măsură împotriva naționalităților. Dacă guvernul va fi responsabil și pentru trebile celui din urmă notar comunal regescu-unguresc, elu nu va pute merge până la estremul, la care merg astăzi comitatele, pentru că față cu opiniunea lumei dinafară elu nu va voi să ia asuprași odiul multelor lucruri, pe cari nu s'au înspăimântat a-le comite ómenii comitatelor autonome. (Așa este! în stânga extremă).

Și mai cu seamă va fi reținut guvernul din partea celei mai supreme puteri, ce rezidă în Viena și care acum pe calea administrației de stat își va exercita influența și pe terenul, care până acuma a fost cu totul deschis dinaintea ei. (Așa este! în stânga extremă).

Comitatul trebuie să fie cuibul, în care fă-care cetățenii să se simtă acasă și să se simtă ca om liber și ca cetățenii considerat. (Vine aprobări în stânga extremă). Nimic nu va lega mai tare pe naționalități de patria acesta, decât asta. Umerii lor i-am încărcat cu dare tocmai așa, ca și pe noi, cu o bună stare materială și cu o prosperare, cel puțin în timpul de față, nu le putem ademeni; să le facem cel puțin părtașe la nise drepturi cetățenești, la o libertate, asemenea căreia nu există în totă lumea. (Aprobări în stânga extremă). Nimic nu este în stare a împăca mai bine pe cetățeni cu suportarea marelor sarcini publice, decât gustarea în măsură abundentă din drepturile autonome. (Adevărat! Așa este! în stânga extremă).

Și întrebă, ce stricăciune ar aduce unității statului ungar și Maghiarimeii, decât executând în mod cinstit legea de naționalitate din 1868 (Mișcare în dreapta), nu s'ar împedea în faptă, ca în comitatele locuite de naționalități să se folosescă ca limbă a administrației interne și celelalte limbi, cari fără pedecă să se întrebuințeze și în adunările și protocoalele lor, și ce s'ar întâmplă, decât la alegerea funcționarilor s'ar ține după cuviința la împrejurarea, că se alégă astfel de funcționari cari înțeleg limba poporului? În ochii inteligenței și a poporului naționalităților acestea ar fi nise lucruri cinstite; și decât ar vedé, că pentru mulțumirea naționalităților s'a făcut totu, ce nu stă în contradicție cu unitatea de stat și pe lângă acesta s'ar bucura de libertatea, care într'unu mod atât de nepărtinitor ar sci să ducă în deplină autonomie restabilită: mai pôte fi îndoălat, că acesta ar pute se lucre cu efect în direcțiunea, ca naționalitățile să considere ca simpli basmi afirmările agitatorilor, când aceștia le spun, că în țera acesta stările sunt de nesuferit? Și din cauză, că ici séu colo se vorbește și o altă limbă, comitatul Hunedórei ori al Náséudului s'ar pute totuși adresa către comitatul Szabolcs séu către comitatul Somogy cu cuvintele: „Scumpii noștri prieteni și frați...“

Nu primesc proiectul.

Unde e scăparea?

Sub titlul acesta primim dela mai mulți locuitori români din Banat următoarea corespondență: **Ianova, 17 Maiu 1891.**

Inima poporului Iovanuț nu mai putend răbda, rógă pe onorata Redacțiune a prețuitei foi „Gazeta Transilva-

niei“, ca să publice mai pe larg scandalurile ce le face în comuna noastră Ianova șovinistul fibiréu din Recasă.

Încă în anul 1889, învățătorul nostru *Eftimiu Milosavă*, la sfatul Măriei Sale Domnului Episcop al Aradului, Ioan Meșianu, a înființat un cor de plugari, față cu care bunul și zelul nostru învățător n'a cruțat nici speșe, nici osteneță, — ziua cu pruncii, noaptea în cor, — numai și numai ca să lumineze pe poporul nostru brav.

S'a întâmplat însă, că în anul 1890 nise ómeni cinstiți din Ianova au ridicat un proces în contra notarului maghiar din acestă comună, *Mészáros József*, în urma căruia acesta a și fost suspendat din post.

Notarul *Mészáros*, pentru ca să și răsbune, a făcut o jalbă, în contra celor ce l'au pirit pe el. Jalba acesta a purtat-o prin comună pe la ómeni ca să o subscrie. Au și scris-o învățătorul dela școla de fete Ioan Stănescu, preotul Petru Petrovič, Ioan Dogariu și încă vre-o câțiva ómeni neluminați, adeo fără carte. Preotul al treilea însă *Ilie Popescu*, și învățătorul *Eftimiu Milosavă* n'au voit să subscrie acusa și au refuzat-o.

Din minutul acesta notarul *Mészáros* numai la aceea s'a cugetat, cum să și pôte vărsa veninul asupra învățătorului *Milosavă*. Dureros este, că în această muncă de răsbunare a dat mâna cu notarul ungar și preotul *Dogariu* împreună încă cu câțiva ómeni nepricepuți din sat.

Răsbunătorii aceștia au ridicat un proces în contra învățătorului *Eftimiu Miloș* și a corului. Ne putend isbuti la Consistoriu, ei au pirit la ministru, că *Milosavă* agită poporul, face revoluție etc. și că corul cântă cântări în contra patriei, precum „Deșteptă-te Române“ și altele.

Ministrul Csáky, ne mai făcendă nici o cercetare, a dată vordă fibirului din Recasă, ca să scotă pe *Milosavă* din școlă cu puterea, după cum a și făcut.

La scoterea din școlă a lui *Milosavă* a luat parte fibirul, trei gendarmi, substitutul de notar Paterneli și primarul comunei.

A venit la fața locului judele al 2-lea, *Georgiu Uroș*, care este totodată și reprezentant și membru în comitatul bisericesc-scolar, precum și vice-șef de la cor și corist. Acesta i-a spus fibirului *Ioanovic*, că decât e să scotă pe cineva din școlă afară, atunci să scotă pe învățătorul *Stănescu*, învățătorul dela clasa de fete, fiindcă acesta tocmai cu o și mai înainte a servit în școlă o imoralitate ne mai aușită*. Elu a răspuns însă: „Aci este grija la mine, nu la tine; merge tu la Vlădica“.

În ziua următoare, *Georgiu Uroș* a mers la Arad cu o deputație, ca să elibereze pe *Milosavă* și să arate grozăvenia de păcat săvârșită de *Stănescu*.

A doua și fibirul *Joanovic* a venit cu o falcă în cer și cu una în pământ, ca să suspendă pe judele al 2-lea *Georgiu Uroș*, pentru-că a fost la Arad; necăjitu-l'a în totă chipul, în-câtă bietul om nu mai putea. Dela un timp a scos fibirul *Joanovic* pe toți contrarii lui *Uroș* afară și numai *Joanovic*, notarul și *Uroș* au rămas, și apoi a început fibirul cu *Uroș* așa:

„Uroș, io venit să susping pe tine, dar io nu face asta, numai io vré tu să nu fi naționalist așa mare. Rumun nu poți face nimic. Moșă-meo fost vlădica sêrbesc, io este Maghiar; tu fii om bun, numai lasa nu merge așa la națiune.“

Bravul jude *Uroș* i-a răspuns însă, că elu s'a născut Român și ca Român vré să și móră.

Atunci s'a mănăiat *Joanovic* și a mers acasă și, ce-i drept, n'a suspins

* E vorba de o crimă, cu care nu ne putem murdări colonele țiarului.—Red.

pe *Uroș* dér i-a spus cu vorbe aspre: „Aduce io la tine o sentență, dore fole pe tine.“

Așa merg, D-le Redactor, lucrurile pe la noi. Spune-ne, unde e scăparea? *Mai mulți.*

Convocare.

Adunarea generală anuală a despărțământului XVII al „Asociației transilvane“ se va ține la 6 Iulie 1891 st. n. în orașul Deșiu, la 2 ore după amez, în otelul Angles, unde membrii Asociației din despărțământ și alți iubitori de cultura română se invită a lua parte.

Din ședința comitetului desp. XVII. Deșiu la 31 Maiu 1891.

Augustu Munteanu, Petru Mureșianu, directori. secretari.

Literatură.

Arhiva societății științifice și literare din Iași. Apare odată pe lună sub redacțiunea unui comitet. Anul II, Nr. 8. Cuprinsul: A. D. Xenopol, Românii și Grecii în „La Revue de Geographie“ din Paris. — Grigorie C. Butureanu, Încă o dovadă la stăruința Românilor în Dacia Traiană. — Dărl de seamă: Plankton-Studien. Vergleichende Untersuchungen über die Bedeutung und Zusammensetzung der pelagischen Fauna und Flora von Ernst Haeckel. (Dr. N. Leon), — Conferința Românilor de peste munți. ținută la Sibiu în Octomvre 1890 (A. D. Xenopol). — International Journal of Ethics. Devoted to the Advancement of Ethical Knowledge and Practice (Issued quarterly) (I. Găvănescu). L'évolution juridique dans les diverses races humaines, par Ch. Letourneau, secrétaire général de la société d'Anthropologie, Paris, Lecrosnier et Babé, 1891. pp. 540 (I. Găvănescu) — Notițe și informațiuni.

Necrolog.

Dr. Ioan Moga,

medic comitatens, medic-șef al societății de asigurare „Transilvania“, medic al Consistoriului și al Seminarului archidiecesan gr. or., membru al direcției institutului de credit și economii „Albina etc. etc.

după un morbu greu și îndelungat, astăzi la 7^{1/2} ore séra în etate de 44 ani, și-a dat nobilul séu suflet în mâinile Creatorului.

Rămășițele pămăntesc ale neuitatului defunct se vor transporta Mercuri în 22 Maiu (3 Iunie) la 5 ore după amez, din locuința sa, Piața mare Nr. 17, în cimiterul gr. or. din suburbiul Porța Turnului, spre răpaus etern.

Sibiu, 20 Maiu (1 Iunie) 1891.

Ana Moga născ. Bologa, ca soție; *Alexandrina, Eugenia, Aurelia, Cornelia* și *Ionel*, ca fii.

DIVERSE.

Regina Angliei Victoria. În 24 i. c. a implinit regina Victoria al 72-lea anul al etății sale. Numai doi suverani englezi au ajuns la etatea reginei: *George II*, care a trăit 77 și *George III*, care a trăit 82 de ani. În 20 Iunie se implinesc 54 de ani, de când domnesce regina Victoria peste Anglia. O domniă atât de lungă au avut dintre monarhii englezi numai doi: *Henric III*, care a domnit 56 de ani, și *George III*, care a domnit aproape 60 de ani. Regina Angliei este cea mai bătrână din suveranii, afară de regele Danemarcei, care e cu unu an mai bătrân ca regina Victoria.

Ultimă. Judecătoria: Ce fel de om ești? — *Martorul:* „Despre acesta nu ști pot da deslușiri“. — *Judecătoria:* „Ce va să zică acesta?“ — *Martorul:* „Sunt născut dintr'unu tată engles și dintr'o mamă francesă pe o corabiă americană în marea greoacă sub bandiera turcescă. Acum spune-mi te rog, de care să mă țin?“

Proprietar: **Dr. Aurel Mureșianu.**
Redactor responsabil intermal: **Gregoriu Maior.**

minoritate și sub tutelă, departe peste etatea rațională; pentru-că paternitatea a fost dură pentru elu și regalitatea pentru popor; pentru-că asemenea poporului fusese și elu réu crescut; pentru-că asemenea ca la popor prin o rea educație s'a pus germenul unui vițiu la redăina fă-cărei virtuți. Elu era orator, pentru-că, mulțumit largelor perspective, ce se deschiseră în urma otremurului dela 1789, elu a putut în fine vărsa în societate toate acele frământări interne, atât de mult comprimate în familiă; pentru-că fiind bruscu, inegal, violent, vițios, cinic, sublim, difuz, incoerent, mai mult condus de instinct, decât de idei, înglodat la picioare, cu capul strălucitor, elu sémena întru toate anilor înflăcărași, în care a strălucit elu și în care fă-care și, ce trecea era timbrat pe frunte prin cuvântul séu. De altcum acelor ómeni imbecili, cari își înțelegeau atât de puțin timpul lor, pentru ca să fi în stare a-i adresa între alte multe obiecțiuni puțin ingemose și întrebarea, decât elu se crede serios a fi orator? — elu li-ar fi putut răspunde cu unu singur cuvânt: întrebați revoluțiunea, care începe. (Va urma.)

Cursul pieței Brașov.

din 4 Iunie st. n. 1891.

Bancnote românești	Cump. 9.29	Vend. 9.36
Argintiu românesc	" 9.22	" 9.27
Napoleon-d'ori	" 9.30	" 9.34
Lire turcești	" 10.52	" 10.57
Imperiali	" 9.52	" 9.57
Galbini	" 5.42	" 5.47
Scris. fonc. „Albina“	6% 101.—	" —
" " " "	5% 99.50	" —
Ruble rusești	" 136.—	" 137.—
Mărci germane	" 57.—	" 57.50
Discountul	6-8% pe an.	

Losuri din 1860

Acțiunile băncii austro-ungare	139.25
Acțiunile băncii de credit ungar.	999.—
Acțiunile băncii de credit austr.	942.75
Galbeni împărătești	299.75
Napoleon-d'ori	5.55
Napoleon-d'ori	9.34 1/2
Mărci 100 împ. germane	57.75
Londra 10 Livres sterlinge	118.20

Cursul la bursa din Viena.

din 3 Iunie a. c. 1891

Renta de aur 4%	104.85
Renta de hârtie 5%	101.43
Imprumutul căilor ferate ungare	
aur	117.—
dto argintiu	98.90
Amortisarea datoriei căilor ferate de	
ostiu ungare (8-a emisiune)	118.10
Bonuri rurale ungare	92.20
Bonuri croato-slavone	104.40
Despăgubirea pentru dijma de vin	
ungurească	—
Imprumutul cu premiul unguerească	137.—
Losurile pentru regularea Tisei și Se-	
ghedinului	129.25
Renta de argintiu austriacă	92.45
Renta de aur austriacă	110.90
Renta de hârtie austriacă	92.45

Avis
pentru amatori ai naturei.

Subsemnata 'mă permit să recomand atenției onorate publicului numeroasele paseri împăiate, ce se află espuse în Strada Vămei No. 31, fostul magazin de încălțăminte al lui E. Schwarze. Aceste paseri se vinde efțină atăt câtă una, câtă și mai multe laolaltă.

Cu deosebită stimă
Emilia Schwarze.

601,4-1

ABONAMENTE

la „GAZETA TRANSILVANIEI“

Prețul abonamentului este:

Pentru Austro-Ungaria:

Pe trei luni	3 fl. —
Pe șese luni	6 fl. —
Pe un an	12 fl. —

Pentru România și străinătate:

Pe trei luni	10 fr.
Pe șese luni	20 fr.
Pe un an	40 fr.

Abonamente la numerele cu data de Duminecă.

Pentru Austro-Ungaria:

Pe an	.2 fl. —
Pe șese luni	1 fl. —
Pe trei luni	50 cr.

Pentru România și străinătate:

Pe an	8 franci.
Pe șese luni	4 franci.
Pe trei luni	2 franci.

Abonamentele se fac mai ușor și mai repede prin mandate poștale.

Domnii, cari se vor abona din nou, să binevoiescă a scrie adresa lămurită și a arăta și poșta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

De închiriat.

566,8-3

1) Podurile Fabricii de ulei din Blumena No. 199 (vechiu) pentru depou de bucate, dela Michaeli 1891 încolo;

2) O locuință în Maerul din Blumena No. 199 vechiu, constătoare din 4 odăi, bucătăria de veră și de erna, pivniță, șopă pentru lemne, cu séu fără șopă de caré și grajdă, dela Mihaeli 1891 încolo;

3) Pivnițele din edificiul gimnasiului din suburbiul Scheii șirul lui Șaguna dela 14 Octobrie 1891 încolo, pe câte unul séu mai mulți ani.

Informațiune se dă în edificiul gimnasiului preșis.

Brașov, 26 Aprilie 1891.

Avis d-loră abonați!

Rugăm pe d-nii abonați ca la reînnoirea prenumerațiunii să binevoiască a scrie pe cuponul mandatului postal și numerii de pe fășia sub care au primită diarul nostru până acuma.

BCU Cluj / Central University Library Cluj

FUNDATĂ ÎN 1888.

TIPOGRAFIA

FUNDATĂ ÎN 1888.

A. MUREȘIANU

BRAȘOVU, PIAȚA MARE No. 22.

Acestă stabilimentă este provăduț cu cele mai nouă mijloce tehnice și asortat cu tot felul de caractere de litere din cele mai moderne, este pusă în pozițiune de a putea esecuta ori-ce comande cu promptitudine și acurateță, precum:

CĂRȚI DE SCIINȚĂ,
LITERATURĂ ȘI DIDACTICE

STATUTE.

FOI PERIODICE.

IMPRIMATE ARTISTICE
ÎN AUR, ARGINTU ȘI COLORI.

REGISTRE ȘI IMPRIMATE
PENTRU TOTE SPECIILE DE SERVICIURI.

TARIFE COMERCIALE,
INDUSTRIALE, de HOTELURI și RESTAURANTE.

COMPTURI, ADRESE, CIRCULARE, SCRISORI, CUVERTE,
PREȚURI-CURENTE ȘI DIVERSE ANUNCIURI.

PROGRAME ELEGANTE.

BILETE DE VISITĂ
DIFERITE FORMATE.

BILETE DE LOGODNĂ ȘI DE NUNȚĂ
DUPĂ DORINȚĂ ȘI ÎN COLORI.

BILETE DE INMORMENTARI.

Comandele eventuale se primesc în biurulă tipografiei, Brașov, piața mare Nr. 22, etagiul I, cătră stradă. Comandele din afară rugăm a le adresa la

Tipografia A. MUREȘIANU, Brașov.